

Til nr. 6 (§ 33 stk. 3).

Ifølge den gældende bestemmelse finder bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, anvendelse, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af den internationale ansøgning.

Med den foreslåede formulering bestemmes det, at hvor ansøgningen oprindeligt er indleveret på dansk, som det ofte vil være tilfældet, når den internationale nyhedsundersøgelse skal foretages af den svenske patentmyndighed, kræves der ingen oversættelse, og akterne holdes tilgængelige i henhold til § 22, når patentmyndigheden har modtaget den på dansk affattede ansøgning som en international patentansøgning videreført for Danmark.

Til nr. 7 (§ 38).

Af de grunde, som er anført ovenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 31, stk. 2, foreslås fristen i § 38, stk. 2, vedr. ansøgers begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 erstattet af en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte en sådan frist.

Til nr. 8 (§ 45, stk. 2).

§ 45, stk. 2, muliggør administrativ gennemførelse af art. 82, jfr. art. 47 i Fællesskabets Patentkonvention, jfr. den tilsvarende bestemmelse i § 95, stk. 2, der muliggør gennemførelse af art. 47, hvori der bestemmes, at tvangslicens i anledning af manglende eller utilstrækkelig udøvelse ikke kan meddeles med hensyn til fællesskabspatent, hvis det af patentet omfattede produkt fremstilles i en anden kontraherende stat og bliver bragt i omsætning i den kontraherende stat, for hvilken der er fremsat begæring om tvangslicenser, i tilstrækkelig mængde til at tilfredsstille behovet på vedkommende stats område. I medfør af art. 82 finder art. 47 tilsvarende anvendelse på nationale patenter.

Art. 89 giver imidlertid enhver kontraherende stat mulighed for at tage forbehold om, at art. 47 og art. 82 ikke skal finde anvendelse inden for dens område på fællesskabspatenter eller europæiske patenter meddelt for, eller på nationale patenter meddelt af den pågældende stat. Forbeholdet kan tages for en periode på højst 10 år.

I øvrigt henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit B II.

Til nr. 9.

I patentloven foreslås indsat som nyt kapitel XI »Europæisk patent« med §§ 75–90 og som kapitel XII »Fællesskabspatent« med §§ 91–98. Det nuvæ-

rende kapitel XI »Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser« bliver herefter kapitel XIII. Bestemmelserne i dette kapitel pkt. 1, stk. 2, hvorefter patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler først kan meddeles efter et af industriministeren fastsat tidspunkt, foreslås ophævet.

Om retsstillingen i andre europæiske lande, kan oplyses, at Danmark inden for EF er det eneste land, der har forbud mod patent på læge- og næringsmidler. I de nordiske lande findes forbud mod patent på læge- og næringsmidler i Norge og Finland, medens Sverige i forbindelse med ratifikation af Den europæiske Patentkonvention har ophævet forbudet.

I betragtning af de principielle synspunkter fra patentlovforslaget i sin tid og under hensyntagen til, at de berørte erhverv er af den indstilling, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark, til forholdende i andre europæiske lande, til den principielle målsætning, som Den europæiske Patentkonvention er udtryk for, og endelig under hensyn til, at undtagelsesbestemmelserne under alle omstændigheder må ophæves den dag, Fællesskabets Patentkonvention træder i kraft, indebærer lovforslaget, at forbudet mod lægemiddelpatenter ophæves.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger kan forbehold ikke tages med hensyn til *fremgangsmåder* ved fremstilling af næringsmidler. Erfaringer fra udlandet tyder på, at fremstillingsmetoderne og ikke næringsmidlet som sådant er det væsentligste middel til beskyttelse af opfindelser på dette område. Når derfor forbudet mod patent på fremstillingsmetoder ophæves ved Danmarks eventuelle ratifikation af Den europæiske Patentkonvention, er det kun et lille skridt videre også at ophæve undtagelsen for selve næringsmidlet.

På hjemmemarkedet må det antages, at dansk landbrug og levnedsmiddelindustri er i stand til at tage konkurrencen op med konkurrenter fra udlandet, og på eksportmarkederne inden for EF kan dansk landbrug overalt få patent på næringsmidler og fremstillingsmetoder for disse.

Det foreslås derfor i lovforslaget, at forbudet mod næringsmiddelpatenter og fremgangsmåder for tilvirkning heraf ophæves.

Til § 75.

I paragraffens *stk. 1* gives en definition af udtrykket »europæisk patent«. Herved forstås et patent, der er meddelt af Den europæiske Patent-